

та на събития, факти, имена на митове, личности и мѣстности; да отрече лъжливи твърдения по тѣхъ; да открие старото за разбиране на новото. Методата и срѣдствата му не сж съвсемъ лишени отъ научна обосновка, ако и съ отклонение къмъ фантастиката и фанатизъма, къмъ единъ паннационализъмъ, оправданъ само отъ времето и неговитѣ подалечни политични домогвания за общо народно благо.

Къмъ тази насока цѣлата му писателска дейность бѣ отправена. Нека изтъкнемъ характернитѣ ѝ черти въ отдѣлнитѣ трудове.

Въ своето дѣло Раковски се прояви съ възторга на поетъ. Обаче неговиятъ поетиченъ пламъ и бунтовенъ идеалъ се излѣ въ знаменитата поема

„Горскій Пжтникъ“,²

съ която почва писателството си и която се ражда въ бурната епоха на подемъ къмъ свободата. Нея той самъ нарича „Народна поема“.³

Каква поезия ще намѣри днесъ читателятъ въ стиховетѣ на Раковски, проличава още въ най-първитѣ куплети отъ поемата: